

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในสภาพปัจจุบันสถาบันการศึกษาได้ขยายการศึกษาอย่างแพร่หลายและจัดการศึกษาหลายรูปแบบ เนื่องจากสถาบันทางการศึกษาต่างๆต้องการพัฒนาบุคลากรให้เหมาะสมกับสายงานหรือผลิตบุคลากรเพื่อให้สามารถปฏิบัติให้ตรงตามหน้าที่และความถนัด ดังจะเห็นได้จากการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเป็นการจัดรูปแบบการศึกษารูปแบบหนึ่งที่จัดการศึกษาแก่พระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์ในหลายระดับ เริ่มตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา ระดับประกาศนียบัตร และระดับอุดมศึกษา เปิดสอนทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของโลก (มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2555: 14-37)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นมหาวิทยาลัยสงฆ์แห่งคณะสงฆ์ไทยที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ได้ทรงสถาปนาขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2430 ตั้งอยู่ ณ วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ และโปรดให้เรียกว่า “มหาธาตุวิทยาลัย” เปิดสอนครั้งแรก เมื่อวันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2439 ทรงพระราชทานนามใหม่ว่า “มหาจุฬาลงกรณราช-วิทยาลัย” โดยมีพระราชประสงค์ให้ใช้เป็นสถานศึกษาพระไตรปิฎกและวิชาชั้นสูงสำหรับพระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์ พ.ศ. 2490 พระพิมลธรรม (ช้อย ฐานตตมมหาเถร) อธิบดีสงฆ์วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ได้จัดประชุมพระเถรานุเถระฝ่ายมหานิกาย จำนวน 57 รูป เพื่อดำเนินการจัดการศึกษาพระไตรปิฎกและวิชาชั้นสูง ตามพระราชปณิธานของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยเปิดสอนระดับปริญญาตรีครั้งแรก เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ. 2490 และดำเนินการจัดการศึกษามาโดยลำดับจนกระทั่ง พ.ศ. 2527 รัฐบาลได้ตราพระราชบัญญัติ คุ้มครองวิทยฐานะหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรบัณฑิตมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์

ในปี พ.ศ. 2540 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ตราพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2540 กำหนดเป็นมหาวิทยาลัยในการกำกับของรัฐ มีฐานะเป็นนิติบุคคลกำหนดสถานภาพและวัตถุประสงค์ (ตามมาตรา 6) ไว้ ดังนี้ “ให้เป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษ วิจัย ส่งเสริมและให้บริการทางพระพุทธศาสนาแก่พระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์ รวมทั้งการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม”

การศึกษาจึงเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพและมีความสามารถที่จะปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะมาถึง จนอาจจะกล่าวได้ว่าการศึกษารากฐานสำคัญที่สุดในการพัฒนาทั้งมวล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาประเทศ จำเป็นต้องอาศัยกำลังคนที่มีคุณภาพ และกำลังคนที่มีคุณภาพซึ่งเป็นผลมาจากประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา (สันติธร ยิ้มละมัย. 2540 : 1) ดังนั้น การศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะใน โลกยุคใหม่นั้นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดก็คือ “ทรัพยากรบุคคลากรที่มีความรู้” ประเทศที่มีพลเมืองได้รับการศึกษาคือยอมได้เปรียบในการแข่งขันเสมอ ไม่ว่าจะเป็นด้านเกษตรกรรมหรืออุตสาหกรรม ดังนั้นแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (2545-2549) จึงได้วางจุดเน้นในเรื่องพัฒนาคนหรือยึดคนเป็นจุดศูนย์กลางการพัฒนาโดยมีความเชื่อว่าหากคนได้รับการพัฒนา ได้รับการศึกษาคือที่สุด “คน” จะเป็นปัจจัยชี้ขาดความสำเร็จในการพัฒนาทุกด้าน (อำรุง จันทวานิช. 2545:2) สถานศึกษามีภารกิจหลักในการให้การศึกษาและกิจกรรมต่างๆ ของการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนทุกระดับประเภทวิชาที่เปิดสอน มีคุณสมบัติเป็นสิ่งที่ต้องการของตลาดแรงงานทั้งภาครัฐและเอกชน การที่สถานศึกษาจะทำภารกิจหลักได้ดี มีประสิทธิภาพสถานศึกษาจะต้องมีบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถซึ่งได้แก่ อาจารย์ เจ้าหน้าที่ ที่มีคุณภาพในปริมาณที่เหมาะสมกับภาระหน้าที่การบริหารมหาวิทยาลัย จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งในการบริหารการศึกษา ทั้งนี้ เพราะกิจกรรมการเรียนการสอนและการให้บริการการศึกษาในรูปแบบต่างๆ จำเป็นต้องใช้บุคลากรทางการศึกษาทั้งสิ้น (วิวัฒน์ชัย เกิดสันเทียะ 2540 : 2) สถานศึกษาหน่วยงานหรือองค์การจะประสบผลสำเร็จ และบรรลุตามจุดมุ่งหมายปลายทางที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใดนั้น ต้องอาศัยปัจจัยพื้นฐานในหลักบริหาร 4 ประการ ได้แก่ Man = คนการบริหารกำลังคน จะให้คนอย่างไรให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลกับงานให้มากที่สุด Monny = เงิน การบริหารเงิน จะจัดสรรเงินอย่างไรให้ใช้จ่ายต้นทุนน้อยที่สุดและให้เกิดประสิทธิภาพ Materials = วัสดุสิ่งของ การบริหารวัสดุในการดำเนินงานว่าจะทำอย่างไร ให้สิ้นเปลืองน้อยที่สุดและให้เกิดประโยชน์สูงสุด และ Management = การจัดการ หรือเรียกสั้นๆ ว่า 4 M หลักบริหาร 4M คือ Man = การบริหารกำลังคน จะใช้คนอย่างไรให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลกับงานให้มากที่สุด Money = การบริหารเงิน จะจัดสรรเงินอย่างไรให้ใช้จ่ายต้นทุนน้อยที่สุดและให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล Materials = การบริหารวัสดุในการดำเนินงานว่าจะทำอย่างไรให้สิ้นเปลืองน้อยที่สุด หรือเกิดประโยชน์สูงสุด Management = การจัดการ คือกระบวนการจัดการบริหารควบคุมเพื่อให้งานทั้งหมดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลอย่างเต็มที่

ดังจะเห็นได้ว่าปัจจัย 4 ประการนี้เป็นปัจจัยในการบริการงาน หากขาดปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งแล้วจะส่งผลกระทบต่อการบริหารงานขององค์การหรือหน่วยงานอย่างเห็นได้ชัดเมื่อพิจารณาถึงความสำคัญแล้ว ปัจจัยที่เกี่ยวกับคน จัดว่าเป็นทรัพยากรหรือปัจจัยสำคัญที่สุด (ธีรยุทธ พึ่งเกียรติ)

และสุรพล สุยะพรหม(2543 1-2) เพราะคนเป็นผู้กำหนดเป็นผู้จัดหาและเป็นผู้ โดยเฉพาอย่างยิ่ง ถ้าหากองค์กรหรือหรือหน่วยงานนั้นเจริญก้าวหน้าบรรลุเป้าหมายมีประสิทธิภาพและประหยัด (สมาน รั้งมิโยกฤษฎ์ และ สุธีสมบุญ 2544-32)

ดังจะเห็นได้จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษาที่ต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542: แก้ไขเพิ่มเติม 2545) ตามที่รัฐบาลได้ประกาศใช้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในมาตรา 28 ไว้ว่า “...หลักสูตรการศึกษาต่างๆ...ให้จัดทำตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้มีความสมดุล ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงามและความรับผิดชอบต่อสังคม สำหรับหลักสูตร การศึกษาระดับอุดมศึกษา นอกจากคุณลักษณะในวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้ว ยังมีความ ยังมี ความมุ่งหมายเฉพาะที่จะพัฒนาวิชาชีพขั้นสูง และการค้นคว้าวิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนา สังคม” ด้วย

ตามพันธกิจด้านการพัฒนาวิชาการที่มหาวิทยาลัยได้กำหนดทิศทางการดำเนินงาน เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามแผนพัฒนาฯ ระยะที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ที่กำหนดไว้ชัดเจนที่จะพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ คือ มี ปฏิภาน่าเลื่อมใส ใฝ่รู้ ใฝ่คิด เป็นผู้นำด้านจิตใจและปัญญา มีความสามารถในการแก้ปัญหา รู้เท่า ทันการเปลี่ยนแปลงทางสังคม มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีศักยภาพที่จะพัฒนาตนเอง ให้เทียบพร้อม ด้วยคุณลักษณะและจริยธรรม มีศรัทธาอุทิศตนเพื่อพระพุทธศาสนา รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม เพื่อให้บัณฑิตทุกคนมีลักษณะดังกล่าว มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องพัฒนาองค์ประกอบสำคัญของ กระบวนการผลิตบัณฑิต คือ ระบบการคัดเลือกผู้เข้าศึกษา การพัฒนาหลักสูตร ระบบการเรียน การสอน สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ บุคลากร การบริหารจัดการ อาคารสถานที่ กิจกรรมนิสิต สิ่งแวดล้อม และบรรยากาศทางวิชาการ (มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2555 : 43-75)

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ขยายการศึกษาระดับอุดมศึกษา ไปสู่ภูมิภาค โดยได้จัดตั้งวิทยาเขตแห่งแรก ที่จังหวัดหนองคาย และขยายไปยังจังหวัดอื่นๆ ที่มี ความพร้อมด้านบุคลากร งบประมาณ อาคารสถานที่ และวิทยาเขตหนองคาย ได้ถูกจัดตั้งโดย ปรารภของพระราชปรีชาญาณมุนี เจ้าคณะจังหวัดหนองคาย พระพิมลธรรม (อาจ อาสภมหาเถระ) ในฐานะนายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ไปเป็นประธานเปิดหลักสูตรคณะครุ ศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ. 2521 ต่อมาสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้มีมติให้เรียกชื่อ อย่างเป็นทางการว่า “มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ วิทยาเขตหนองคาย

เมื่อปีพุทธศักราช 2529 ได้มาตั้งสถานที่ทำการ ณ วัดศรีษะเกษ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย รหัสไปรษณีย์ 43000 และปัจจุบันย้ายสถานที่ตั้งอยู่ที่ 219 หมู่ที่ 3 ตำบลค่ายบกหวาน อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

จากการบริหารงานภายในมหาวิทยาลัยที่ผ่านมา คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนิสิตยังมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานในองค์กรด้านต่างๆ ที่จะต้องมีการพัฒนา และปรับปรุงแก้ไขในกรอบนโยบายของมหาวิทยาลัย อีกมาก โดยเฉพาะในระบบ โครงสร้างการจัดองค์กร คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

จากความสำคัญดังที่กล่าวมาข้างต้นพบว่าปัญหาดังกล่าวเป็นที่น่าสนใจ ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย จึงมีความสนใจศึกษาความพึงพอใจของอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนิสิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย ในด้านต่างๆ ดังกล่าว เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศด้านการบริหารจัดการ และอันนำมาซึ่งการพัฒนาปรับปรุงแก้ไข ในรูปแบบการบริหารภายในองค์กร ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนิสิตในการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของบุคลากรต่อการบริหารงานมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนิสิต ต่อการบริหารงานมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะและเสริมสร้างความพึงพอใจต่อการบริหารงานมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย

สมมติฐานการวิจัย

1. ความพึงพอใจของบุคลากรต่อการบริหารงานมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย อยู่ในระดับปานกลาง
2. อาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนิสิต ของ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ศึกษาในพื้นที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัย ความพึงพอใจของบุคลากรต่อการบริหารของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย ผู้วิจัยได้กำหนดเขตข่ายของการศึกษา โดยนำเอาขอบข่ายการบริหารและทรัพยากรดำเนินงาน ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย (รายงานประจำปี. 2548 : 25) จำแนกออกเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพของกลุ่มประชากร จำแนกเป็น

- 2.1.1 อาจารย์
- 2.1.2 เจ้าหน้าที่
- 2.1.3 นิสิต

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของบุคลากรเกี่ยวกับการบริหารงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย ตามขอบข่ายการบริหารงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย (มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. 2555 : 37-56) ซึ่งประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่

- 2.2.1 ด้านการบริหารวิชาการ
- 2.2.2 ด้านงบประมาณ
- 2.2.3 ด้านบุคลากร
- 2.2.4 ด้านอาคารสถานที่
- 2.2.5 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 2.2.6 ด้านการประกันคุณภาพศึกษา

3. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากร ได้แก่ บุคลากรที่กำลังปฏิบัติหน้าที่ และกำลังศึกษาอยู่ ณ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย จำแนกได้ ดังนี้

3.1.1 สายอาจารย์	จำนวน	32	รูป/คน
3.1.2 สายเจ้าหน้าที่	จำนวน	17	รูป/คน

3.1.3	นิสิตระดับปริญญาตรี	จำนวน	1,012	รูป
		รวม	1,061	รูป/คน

3.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรที่กำลังปฏิบัติหน้าที่ และกำลังศึกษาอยู่ ณ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย จำนวน 291 รูป/คน จำแนกได้ ดังนี้

3.2.1	สายอาจารย์	จำนวน	32	รูป/คน
3.2.2	สายเจ้าหน้าที่	จำนวน	17	รูป/คน
3.2.3	นิสิตระดับปริญญาตรี	จำนวน	242	รูป
		รวม	291	รูป/คน

เนื่องจากบุคลากรสายอาจารย์และสายเจ้าหน้าที่มีจำนวนน้อย ผู้วิจัยจึงกำหนดเป็นประชากรเป้าหมาย ส่วนสายนิสิตก็คิดจำนวนที่เหลือจาก จำนวนอาจารย์รวมกับจำนวนเจ้าหน้าที่ จึงได้ขนาดตัวอย่างที่เป็นนิสิต จำนวน 291 คน ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยพิจารณาสาขาวิชาที่เรียน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษา ระหว่าง เดือน ตุลาคม 2555 ถึง เดือน มีนาคม 2556

นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนิสิต วิทยาเขตหนองคาย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. บุคลากร หมายถึง อาจารย์ และเจ้าหน้าที่และนิสิต ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ของวิทยาเขตหนองคาย ประกอบด้วย

1.1 อาจารย์ หมายถึง บุคลากรที่อยู่ในสายวิชาการ ได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ส่งสอนวิชาความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน สังกัดคณะ ภาควิชา สาขาวิชาต่างๆ ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยวิทยาเขตหนองคาย

1.2 เจ้าหน้าที่ หมายถึง บุคลากรในสังกัดมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย และได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ประจำ ทำหน้าที่ในสายปฏิบัติการ

1.3 นิสิต หมายถึง ผู้ที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย

2. ความพึงพอใจ หมายถึง ความพอใจ ความประทับใจ และความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งต่าง ๆ ในการปฏิบัติบริหารของหน่วยงาน

3. การบริหาร หมายถึง การปฏิบัติตามหน้าที่บริหารของหน่วยงาน เพื่อให้บรรลุ

วัตถุประสงค์ของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด โดยอาศัย ภาวะผู้นำที่จะเพิ่มสมรรถภาพ ความสามารถ และรวมน้ำใจของบุคลากร ในองค์การให้สามารถทำงานเป็นทีม มีความรับผิดชอบที่สามารถตรวจสอบได้ และพัฒนาระดับมาตรฐานการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

4. ความพึงพอใจต่อการบริหาร หมายถึง ความรู้สึกหรือความพอใจของอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนิสิต ที่มีต่อการบริหารงานมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยวิทยาเขตหนองคาย จำนวน 6 ด้าน ดังนี้

4.1 บริหารงานวิชาการ หมายถึง วางแผนการบริหารงานวิชาการ ได้เหมาะสม จัดองค์การบริหารงานวิชาการ ได้อย่างเป็นระบบ จัดบุคลากรเข้าทำงานในด้านการดำเนินการทางวิชาการ ได้เหมาะสมบริหารจัดการในด้านวิชาการ ได้ดีมีประสิทธิภาพ ประสานงานในการดำเนินงานวิชาการ ได้เป็นอย่างดี รายงานการปฏิบัติงานวิชาการ ได้ถูกต้อง ใช้เงินงบประมาณในการปฏิบัติงานด้านวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพ

4.2 งบประมาณ หมายถึง วางแผนการทำงานงบประมาณสำหรับการบริหารงานวิชาการ ได้เหมาะสม จัดระเบียบในการใช้เงินงบประมาณอย่างมีระบบ จัดงบประมาณสำหรับใช้ในการบริหารองค์การด้านวิชาการ ได้เหมาะสม จัดบุคลากรรับผิดชอบในการจัดงบประมาณบริหารวิชาการ ได้เป็นอย่างดี ประสานงานการบริหารงบประมาณในองค์การเหมาะสม รายงานการใช้งบประมาณในการบริหารวิชาการ ได้อย่างถูกต้อง และ จัดงบประมาณ ได้เพียงพอสำหรับการบริหารงานวิชาการ

4.3 บุคลากร หมายถึง วางแผนการบริหารงานบุคคล ได้เหมาะสม จัดองค์การบริหารงานบุคคล ได้เป็นระบบ คัดสรรบุคคลเข้าทำงานในองค์การ ได้เหมาะสม ควบคุมดูแลการทำงานของบุคลากรในองค์การ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสานงานในการดำเนินงานขององค์การ ได้อย่างเหมาะสม ประเมินผลการดำเนินงานของบุคลากรในองค์การเป็นระบบต่อเนื่อง และจัดงบประมาณ ไว้สำหรับการบริหารงานฝ่ายบุคคล ได้เหมาะสม

4.4 อาคารสถานที่ หมายถึง วางแผนการใช้อาคารสถานที่ ได้เหมาะสม บริหารงานด้านอาคารสถานที่ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จัดบุคลากรรับผิดชอบงานอาคารสถานที่ ได้เหมาะสม การปฏิบัติงานของบุคลากรที่รับผิดชอบการบริหารอาคารสถานที่ มีประสิทธิภาพ จัดระบบการดำเนินงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่ ได้เหมาะสม รายงานการดำเนินงานของบุคลากรที่รับผิดชอบด้านอาคารสถานที่ เป็นไปอย่างสม่ำเสมอ และ จัดสรรงบประมาณสำหรับการบริหารอาคารสถานที่ ได้เพียงพอ

4.5 เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง วางแผนงานด้านสารสนเทศไว้อย่างเป็นระบบ จัดองค์การบริหารงานด้านสารสนเทศไว้เป็นอย่างดี มีการคัดสรรบุคลากรเข้ารับผิดชอบงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศได้เหมาะสม ปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศได้อย่างมีระบบ

ประสานงานในการดำเนินงานเทคโนโลยีและสารสนเทศได้อย่างมีคุณภาพ รายงานผลการบริหารงานเทคโนโลยีและสารสนเทศได้อย่างถูกต้อง และ จัดงบประมาณไว้สำหรับงานบริหารด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศได้เพียงพอ

4.6 การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง วางแผนปฏิบัติงานด้านประกันคุณภาพไว้อย่างดี จัดระเบียบงานการบริหารประกันคุณภาพไว้เหมาะสม คัดสรรบุคลากรเข้ารับผิดชอบงานด้านประกันคุณภาพได้เหมาะสม ดำเนินงานด้านประกันคุณภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสานงานในองค์การด้านประกันคุณภาพได้เป็นอย่างดี รายงานผลการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพเหมาะสม และ จัดสรรงบประมาณไว้สำหรับการปฏิบัติงานด้านประกันคุณภาพได้เพียงพอ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อใช้เป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา การบริหารงาน ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย ให้ได้รับความพึงพอใจ มากยิ่งขึ้น
2. เพื่อเป็นข้อเสนอแนะ ระดับความพึงพอใจของอาจารย์ เจ้าหน้าที่และนิสิต ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการบริหารงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย มากยิ่งขึ้น
3. เพื่อเป็นข้อมูลให้กับผู้บริหารในการวางแผนกำหนดนโยบาย ปรับปรุงแก้ไขการบริหารงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตยั้งฉันทองคาย ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
4. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหาร คณะอาจารย์ หรือผู้สนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับวิจัยเรื่องนี้ต่อไป